

Miltvaren.

Onlangs werd gemeld, dat te Heijthuisen op een ouden muur „Miltvaren” voorkomt. Ik constateer, dat inderdaad daar *Celerach officinarum* groeit.

VERSTRAETEN.

Enkele merkwaardigheden op faunistisch gebied.

10. Groot lijster (*Turdus viscivorus viscivorus*).

De groot lijster is nog maar weinig in Limburg broedend aangetroffen. „Dr. Tesch vond haar eenmaal bij 't station Vlodrop. In de zeer uitgebreide eieren-collectie — thans berustende te Rolduc — van wijlen ons medelid den Z. E. H. Math. Merckelbach, bevinden zich twee legsels der Groot lijster, een van vier stuks en een van vijf. Beide legsels zijn in het „Ravensbosch” te Houthem bij Valkenburg gevonden.”

Da's alles wat de Limburgsche Ornitholoog bij uitnemendheid, Prof. H. Nillesen, over de groot lijster, als broedvogel hier, weet meê te deelen. (Zie Jaarboek 1913).

En ons medelid Pater Riolte, die toch zeker 'n goed waarnemer mag heeten, zegt, dat in zijn „Bezirk” (Steyl en omgeving) de Groot lijster „nur als Durchzugsvogel” bekend is.

In 'n boomgaard te Raath, grenzende aan m'n tuin, waren in de „goede week” van dit jaar, 'n paar groot lijsters bezig 'n nest te bouwen in 'n pereboom.

Paaschmaandag was de woning klaar en zat, 's morgens tegen 9 à 10 uur, 't wijfje „erop”.

Daarna heb 'k niets meer van de vogels gezien, ze zijn spoorloos verdwenen.

Twee weken later vernam 'k van 'n inwoner uit Viel-Bingelrade, dat in 'n perelaar nabij z'n huis, 'n paar vreemde vogels genesteld hadden.

'n Onderzoek ter plaatse leerde me, dat de „vreemde vogels” Groot lijsters waren, met jongen van ± twee dagen oud.

Nauwelijks was er 'n week verlopen of 'n paar kinderen uit Viel kwamen „met de complementen van vader; hij stuurde me twee „rare beesten”, welke hij gisteren geschoten had”.....

De „rare beesten” waren..... treurig genoeg, de beide groot lijsters!

De jongen zijn, naar 'k later hoorde, door jongens uit 't nest gehaald en natuurlijk doodgegaan.

Op 't gebied van vogelbescherming is er heuscl in Z. L. nog wel iets te doen.

Porceleinhoen. (*Porzana porzana* L.)

Van ons medelid den heere E. Hupperetz ontvingen we, voor 't Museum, in April, een porceleinhoen, geschoten in de buurt van Weerl. Pater Riolte (Jaarboek 1913) noemt 't diertje „sehr selten” en zegt: „die äusserst versleckte Lebensweise dieses Vogels erschwert das Beobachten ausserordentlich. Augenzeugen berichteten mir, das Huhn gelentlich in den Sümpfen bei Geloo (Venlo) gesehen zu haben. Aus derselben Gegend stammt auch ein Exemplar der hiesigen Sammlung. Bei

Duivenhof, wo doch die Lebensbedingungen sehr günstig sind, habe ich das Tier noch nie gesehen”.

Witgehalsde Vliegenvanger (*Muscicapa collaris*).

Dit beestje heeft zich in 't voorjaar, enkele dagen, opgehouden in 't park van Dr. de Wever te Nuth.

Zeer zeker 'n allermerkwaardigste verschijning!

Wit-gele Mol (*Talpa europaea*).

Van ons medelid Dr. C. Willemse te Eijgels-hoven, kregen we den 2en Juli toegestuurd 'n wit-geel exemplaar van den Mol, bestemd voor 'l Museum.

't Diertje was den 29en Juni te Nieuwenhagerberg, Eijgels-hoven, gevangen. Deze berg, aldus Dr. Willemse, bestaat in hoofdzaak uit zand en kiezel, waaronder een weinig leem.

Kleurvariaties komen bij mollen vrij veelvuldig voor.

Wilde en gele mollen, ofschoon ze natuurlijk tot de zeldzaamheden blijven behoren, worden nog al eens gevangen. 't Zou daarom niet ondienstig zijn als er, wanneer afwijkende exemplaren gevonden worden, acht gegeven wordt op de grondsoorten waarin ze voorkomen.

Dwergvleermuis (*Pipistrellus pipistrellus* Schr.)

Maandenlang al wist ik, dat er, bij mij aan huis, tusschen den muur en 'n plank (n plank van 13 c.M. breedte en 3 Meter lengte) vleermuizen huisden.

Dat kon ik merken aan 'l haast onafgebroken „gepiep”, hetwelk achter die plank hoorbaar was.

Op 'n avond, einde Juni, heb ik me 'n half uur lang in de buurt dier plank „opgesteld”.

Er kwamen naar buiten..... veertig dwergvleermuizen! Blijkens 't piepen, hetwelk na 't vertrek dier veertig, nog maar inner doorging, zaten er nog meer.

Voorloopig zitten ze er goed en veilig.

Ik zal ze niet sloren.

'k Ben daarvoor te zeer overtuigd van 't nul, 'twelk *Pipistrellus pipistrellus* doet, als ze met zóó'n heir over de weiden, landen en tuinen van Raath rondvliegt.

Vespa crabro L. (Hoornaar).

Half Juni ontvingen we van ons medelid den Zeer Eerw. Heer Pastoor H. Kerckhoffs, Amsterrade, een kunstmatig broednest of te wel „vogelkastje”, 'twelk feitelijk bestemd was geweest, getuige 't vlieggat, om door 'n meezenfamilie betrokken te worden.

Meezen echter hadden er heur intrek niet in genomen.

't Kastje was bewoond door 'n hoornaar, 'n „paëschworlel” zouden we in Z.-Limburg zeggen.

'n *Vespa crabro* L. dus.

Zoo'n meezenkastje was voor 'n Hoornaar 'al 'n zeer ongeschikte nestplaats.

Immers de nesten dezer dieren worden heel groot; 'n nestkastje levert daarvoor op den duur geen ruimte genoeg.

Door onbekende oorzaak is „Mevrouw hoornaar” na 'n paar dagen verblijf bij mij, doodgegaan. 'k Vond haar lijk in 't kastje en van heel haar broedsel is niets terecht gekomen.

Raath-Bingelrade.

JOS. CREMERS.